

noviny brněnských důchodců

Brněnský

SENIOR

Ročník 16 * Číslo 3 * Červen 2012 * Cena 10 Kč

Brněnský senior vychází
za finanční podpory
města Brna

B | R | N | O

Světový význam žen – matek zejména

Nelze opomenout to, co žel, se dnes tak málo zdůrazňuje a co jeden z významných myslitelů 19. století uvedl slovy: „Kolébku lidstva drží ve svých rukou žena!“ Oslavě tradice žen, především matek byl položen počátek v Americe a u nás byl označením „Den matek“ slaven (i když s určitým přerušením) vždy na druhou květnovou neděli. Současně je nutno si připomenout, že Valné shromáždění Organizace spojených národů, počínaje rokem 1994 vyhlásilo 15. květen též jako „Mezinárodní den rodin“.

V kontextu s významem všech žen – zejména matek v rodinách, je důležité nezapomenout, že rodina je oblastí, která patří k nejcenějším darům lidstva. Z hlediska společenského poznání nemá dnes rodina žádnou jinou alternativu. Kde jinde se může člověk naučit zodpovědnosti a dokázat lépe zrát než v rodině, která je založená na láskyplném, stabil-

(Dokončení na straně 3)

JAK SE ŽIJE SENIORŮM V MALOMĚŘICÍCH A OBŘANECH

Homo sapiens je tvor společenský a i kdyby měl všechny materiální potřeby k životu, jeho srdce neumí být šťastné, je-li samo. Dlouze bychom si mohli povídat i o tom, že sám může být člověk i uprostřed přeplněné tramvaje, ve frontě u pokladu, v davu na náměstí Svobody. Lidé, dokud chodí do zaměstnání obvykle samotou netrpí. Nejvíce chmura samoty doléhá na důchodce, kteří po celoživotním namáhání, podobnému dlouhým pe-

řejím řeky života, vyplavou v poklidné laguně. Zde již není třeba napínat svaly, aby člověkem prudký proud nesmykl o kámen, ale toho ticha a klidu může být najednou až přespříliš. Když se v té klidné tůni člověk rozkouká, zjistí, že zde neplave sám. A to je chvíle pro osamělá srdce, která se u nás setkávají ve dvou klubech důchodců.

V maloměřickém, jehož tradice sahá až do roku 1958, se scházejí čle-

(Dokončení na straně 4)

Z historicky první demonstrace seniorů a tělesně postižených ZA DŮSTOJNÝ ŽIVOT TŘÍ MILIÓŇŮ!

Důchodci a zdravotně znevýhodnění občané naší země museli přijet do Prahy 30. května hájit svoje právo na důstojný život. Kolem 3 tisíc se sjelo na výzvu Rady seniorů ČR a Národní rady osob se

zdravotním postižením ze všech koutů naší země, aby na Palachově náměstí vyjádřili ostrý protest proti připravovaným asociálním krokům vlády, které stále více občanů naší země přivádí do

chudoby. Podpořit seniory přišli zástupci odborů, i levicových politických stran a hnutí. Největší ohlas měl zástupce studentů, který vyzval k solidaritě mezi nejstarší a nejmladší generací, k vzájemné solidaritě všech ohrožených skupin.

Na demonstraci přijeli i zástupci z okresů Jihomoravského kraje. Byli jsme při tom i my, Brňáci. **redakce**

„Chceme důstojně žít!“ – ústřední heslo protestu důchodců a zdravotně znevýhodněných občanů. ○ Účastníci z Brna. Foto Jozef Štofán

NĚKOLIK POZNÁMEK K DĚDICKÉMU ŘÍZENÍ A O DĚDĚNÍ ZE ZÁKONA

Úvod:

Dědické řízení je určitým zásahem do rodinných vztahů. Smrt člověka je významnou právní skutečností a nezůstává bez vlivu na subjektivní práva a povinnosti, jejichž nositelem byl zemřelý...

Pozůstalí jsou po odchodu blízkého člověka do nenávratna nuceni podstoupit určité kroky, které jsou spojeny s touto neblahou událostí.

Nejdříve co všechno následuje po skonu blízkého člověka – příslušný lékař, který konstatuje skon člověka vystaví úmrtní list, který se postoupí příslušné matrice a ten ho předá okresnímu soudu (respektive městskému soudu). Soud určí notáře, aby zahájil přípravné dědické řízení. Potud první fáze řízení po smrti blízkého člověka.

Potřebné informace z dědického práva

Smrt člověka je významnou právní skutečností, která nezůstává bez vlivu na subjektivní práva a povinnosti, jež nositelem byl zemřelý. Převážná většina těchto práv a povinností přechází na pozůstalé, a to na základě režimu dědění.

Předpoklady dědění

K dědění nedochází po smrti každé fyzické osoby, pouze jen tehdy, když zůstavitel byl subjektem majetkových práv a povinností.

Je nutné si uvědomit, že práva a povinnosti majetkové povahy nezanikají, ale přecházejí na jiné subjekty – dědice. Zanikají pouze majetková práva a povinnosti, která byla vázána na osobu zemřelého (zhotovení díla, právo na bolestné pro jeho osobu, plná moc, právo věcného břemene zřízené pro jeho osobu, právo vrácení daru aj.).

Dědický titul

Dědí se ze zákona, nebo nezávěti, kterou zůstavitel zanechal a byla sepsána předepsaným zákonným způsobem.

Dědění ze zákona

Dědický titul svědčí osobě, která je v určitém zákonem vymezeném vztahu k zůstaviteli, tzn. že musí mít zákonem stanovené náležitosti, aby se stal dědicem a to: způsobilost k právním úkonům (fyzická či právnická osoba), a při řízení o dědictví schopnost určitého projevu svobodné vůle.

Kdo nemá dědickou způsobilost – (viz. § 469 obč. zák.) *Nedědí, kdo se dopustil úmyslného trestního činu proti zůstaviteli, jeho manželu, dětem nebo rodičům anebo zavrženíhodného jednání proti projevu poslední vůle zůstavitelovy. Může však dědit, jestliže mu zůstavitel tento čin odpustil.*

Kdo je povolán k dědění ze zákona tzn. zákonem stanovené dědické skupiny

1. dědická skupina – § 473 odst. 1) dědí zůstavitelovy děti a manžel nebo partner, každý z nich rovný dílem.

odst. 2) Nedědí-li některé dítě, nabývají jeho dědického podílu stejným dílem jeho děti.

Jestliže nedědí ani tyto děti nebo některý z nich, dědí stejným dílem jejich potomci.

2. dědická skupina – § 474 odst. 1) Nedědí-li zůstavitelovi potomci, dědí ve druhé skupině manžel nebo partner, zůstavitelovi rodiče a dále ti, kteří žili se zůstavitelem nejméně po dobu jednoho roku před jeho smrtí ve společné domácnosti a kteří z tohoto důvodu pečovali o společnou domácnost nebo byli odkázáni výživou na zůstavitele.

Poznámka: partner – je osoba požívající stejné úrovně jako manžel (homosexuální partner).

odst. 2) – Dědici druhé skupiny dědí stejným dílem, manžel nebo partner však vždy nejméně polovinu dědictví.

3. dědická skupina

– § 475 odst. 1) Nedědí-li manžel, partner, ani žádný z rodičů, dědí ve třetí skupině stejným

dílem zůstavitelovi sourozenci a ti, kteří žili se zůstavitelem nejméně po dobu jednoho roku před jeho smrtí ve společné domácnosti a kteří z tohoto důvodu pečovali o společnou domácnost nebo byli odkázáni výživou na zůstavitele.

odst. 2) – Nedědí-li některý ze sourozenců zůstavitele, nabývají jeho dědického podílu stejným dílem jeho děti.

§ 475a – Nedědí-li žádný dědic ve třetí skupině, ve čtvrté skupině dědí stejným dílem prarodiče zůstavitele a nedědí-li žádný z nich, dědí stejným dílem jejich děti.

Není-li žádných dědiců, vstupuje do dědických nároků stát a to formou tzv. odúmrtě.

Několik poznámek

Děti zůstavitele a pozůstalý manžel – dítětem se rozumí potomek zůstavitele v prvním stupni linie – nezáleží na tom, zda je dítě zrozeno v manželství, či mimo ně. Není také rozhodné, zda dítě v den smrti žilo se zůstavitelem ve společné domácnosti, či ne.

Dítětem ženy se rozumí dítě, které tato žena porodila. Dítě muže – musí dítěti svědčit některá ze zákonných domněnek otcovství podle § 51 zák. o rodině.

Dědicem se stává i dítě počaté, ještě nenarozené (nasciturus) za předpokladu, že se narodí živé.

Děti osvojené zůstavitelem – osvojení musí existovat v den smrti zůstavitele.

Nedědí však děti, svěřené do pěstounské péče.

Pozůstalý manžel – předpokladem je trvalý manželství v den smrti zůstavitele a to i v případě, že manželství je v rozvodovém řízení, ale nebylo ještě rozvedeno, či manžel nežil v den smrti se zůstavitelem ve společné domácnosti.

Mezi dědici první skupiny existuje právo tzv. akrescence. Pokud zůstavitel za života upřednostnil některé dítě významnou majetkovou výhodou (postavil dceři dům jako věno apod.) a synu se nedostalo adekvátní výhody, pak lze v dědickém řízení uplatnit právo na započtení dědického podílu uvedené výhody, které se dostalo dceři – či jiné výhody podobného typu...

Do dědického řízení vstupuje ta část společného jmění manželů, které manželé vytvořili za dobu společného živo-

(Dokončení na straně 3)

JUDr. Karel Neveselý

(Dokončení ze strany 2)

ta. Tzn. zpravidla jen polovina společného jmění manželů.

Podrobnosti a specifika, která život přináší do této problematiky, nelze v této stati podrobně popsat – k tomu slouží konzultace v právní poradně Svazu důchodců.

Institut reprezentačního práva – lze uplatnit při dědic-
kém řízení, kdy dědic převede své právo z dědictví na svá
vnoučata.

Dědické řízení u notáře

Pověřený notář zjišťuje v předběžném řízení okruh osob,
které připadají v úvahu pro vstup do dědického řízení.
Zpravidla tak, že zjišťuje, kdo zařizoval pohřeb zůstavitele.
Rovněž zjišťuje osoby blízké zůstaviteli, zda jsou zákon-
nými nástupci práv a povinností po zemřelém. Také zjišťu-
je, zda zůstavitel zanechal závět. Dále pověřil odhadce
zhodnocením majetku po zemřelém.

Nezanechal-li zůstavitel žádný majetek, nebo majetek
zanedbatelné hodnoty, ukončí notář dědické řízení pro ne-
dostatek majetku.

Odmítnutí dědictví

Dědic má možnost rozhodnout se, zda dědictví přijme,
nebo odmítne. Podle § 463 dědic může dědictví odmítnout.
Odmítnutí se musí stát ústním prohlášením, nebo písem-
ným prohlášením a to do jednoho měsíce ode dne, kdy byl
notářem poučen, že může právo dědictví odmítnout. Toto
prohlášení o odmítnutí právo dědit je nevratné a nelze do-
datečně se k dědictví znovu přihlásit. Obdobně platí, že při-

jímá dědický podíl, který mu ze zákona patří. K dědictví
nelze připojit žádné výhrady nebo podmínky.

Při řízení o dědictví se také stává, že zůstavitelovy dluhy
převyšují aktiva, která jsou do dědictví zahrnuta. Za dluhy
a závazky zůstavitelovy odpovídají dědici do výše hodnoty
svého dědického podílu. V takovémto případě, kdy dluhy
a závazky po zůstaviteli dosahují značnou částku, či pře-
sahují tyto dluhy a závazky aktiva určená k dědění, se dědi-
ci většinou vzdávají svých dědických práv.

Nebo některý dědic svým zřeknutím se svého dědické-
ho podílu, chce upřednostnit některého dalšího dědice či
jeho děti. Také nelze se vzdát dědického práva za života
zůstavitele.

Závěr:

**Problematika dědictví a dědického řízení je velice
rozsáhlá a různorodá. Nelze ji postihnout v několika sta-
tích. Pokusil jsem se nastínit základní a potřebné věci,
které by měl znát případný účastník dědění a dědického
řízení.**

V předchozím čísle Brněnského Seniora jsem se zabýval
náležitostmi, které jsou nezbytné respektovat při sepsání
závěti. V příštím čísle se ještě zmíním o možnostech využití
institutu Vydědění.

Protože problémy dědění i dědického řízení jsou právně
velmi náročné a případné nerespektování některého zá-
konného ustanovení může způsobit značné komplikace,
doporučuji osobní konzultaci v úředních hodinách právní
poradny Svazu důchodců v Brně Koblišná 17.

Přichází léto, čas dovolených, toho
spěchu a úsilí, jak nejvíce využít
slunce, vody, vzduchu. Chorvatsko,
Itálie, Řecko, Turecko, Egypt, Thajsko,
Kanárské ostrovy. Zapla-
vují nás katalogy cestov-
ních agentur a cestovních
kanceláří. Nabídky first
minut a last minut, všech-
ny až neuvěřitelně výhod-
né, moře, pláže, atrakce
a všude lidé, lidé, lidé.

Jděte mi s tím k šípku.
Toto já nechci a nepotře-
bují!

Za mnou přijde exotika
sama až domů.

A odkud? No přece
z prasídla evropských
národů, ze Střední Asie,
z pohoří Altaje. A kdy že přijde? No pře-
ce už je tady, už od doby stěhování ná-
rodů. Indoevropané vzali s sebou růži
stolistou a galskou, semité růži damas-
censkou a pižmovou, Turci a Mongolo-
vé růži žlutou a z Číny a východní Asie
přišla růže vonná a čínská. Jsou tady
se mnou, v malém rozáriu, vyšlechtěny
v překrásné odrůdy.

Přece je neopustím teď, když právě
začínají kvést. Francouzi, Němci, Ame-
ričané, Holanďané, Britové i my, malý

národ, jsme vyšlechtili své krásky a také
je s láskou pojmenovali: Demokracie,
Karolína Světlá, Jan Hus, T. G. Masaryk,
Barunka, kněžna Libuše, Českoslovia,

Cantiléna Bohemica, Ave
Maria a Máňa Bohmová.
A pro nás Angličané vy-
šlechtili růži Lidice. I Ro-
mové mají svoji růži Zigo-
inernkabe už od roku
1909 a je opravdu krásná.
Také já mám svoji růži, od
pana Večeři, lososové rů-
žovou, kéž bych byla tak
odolná jak je ona.

Nostalgie po starých
růžích se vrací. Anglický
pěstitel David Austin
to tušil již před 20ti lety,
a tak je dnes k mání už

40 nových „starých“ růží. Mám nejraději
Loupeživého rytíře (Raubrittra). Kvete
jen jednou, kulatými růžovými květy,
připomínající prdelky malých puttí na
obrubách barokních kazatelen.

Nemohu odjet, musím odhánět
zlatohlávky zlaté z růžových poupátek.
Ne každé zlato je pro štěstí, za to květ
růže spojuje národy. Gloria Dei (Sláva
Bohu) a Peace (Mír) dostala své jméno
v roce 1945, právě v den, kdy byl v Evro-
pě uzavřen mír. **Milena Leichmanová**

VYZNÁNÍ RŮŽÍM

Světový význam žen – matek zejména

(Dokončení ze strany 1)

ním a rovnoprávném vztahu muže
a ženy? Všechna jiná výchovná zařízení
jsou úspěšná jen do té míry, do jaké
dokáží dobře fungující rodinu napodo-
bit!

Naše budoucí společnost, a je tím
myšlená společnost občanská, bude na-
tolik svobodná, spravedlivá, vlídná a to-
lerantní, nakolik rodiče dokáží dobře
vychovat své děti! To za ně nemůže udě-
lat nikdo jiný. Přes toto všechno se ob-
vykle o rodinu začne někdo zajímat, až
když je před rozpadem. Individualismus
a touha po osobním prospěchu, což je
příznačné pro naši dobu, činí rodiny
stále křehčími, a prvními oběťmi se pak
stávají děti, protože jsou zbaveny opory
v jednotě rodičů. Početí a výchova dětí je
jedinečným a nenahraditelným zdrojem
skutečné prosperity společnosti, i když
ke škodě nás všech to naše současná spo-
lečnost i její politická reprezentace větší-
nou takto neoceňuje!

Proto všem ženám v každém věku
„živijó, živijó“ ve zdraví, do všech dalších
hojných let.

Redakce podle listu ČBK

MORÁLNÍ BÍDA, PŘÍČINA NEBO DŮSLEDEK?

(komentář)

Fundovaná úvaha na toto téma (BS č. 2 t.r.) rozvádí důsledky absence morálky v naší společnosti na mnoha případech. Správně dovozuje, že její korozí nezabrání žádná ideologie, ať již zprava (kapitalismus) či zleva (socialismus). Absence toho, co prezentuje pojem „morálka“ je lákavě zavádívá, neboť v mysli jedince rozvolní všechny mantinely jeho rozhodování směrem k jeho žádostivostem ve snaze docílit všeho toho, co v jeho chtivosti je žádoucí. Ve svém podvědomí si k tomu on sám uděluje oprávnění i ospravedlnění, ignorující zásadu jej převyšující, že totiž jeho právo je ospravedlněné pouze potud, pokud se nedotýká, nebo dokonce neomezuje právo toho druhého!

Rada příkladů toho jak hranice práva jednotlivce jsou překračovány osobou jinou, nebo dokonce různými společenstvími, organizacemi či politickými seskupeními, uvádí autorka zmíněného výše citovaného článku. Nelze se pak divit, že jedinec, neuznávající práv druhých, posléze nařká nad tím, že důsledek jeho bezohlednosti se jako bumerang vrací k němu zpět a zasahuje jej na nejcitlivějších místech jeho sociálního citění. Podepisuje se na tom i známá zkušenost, že „*myšlení bolí*“, takže povrchnost v myšlení je snadno manipulovatelná morálně často problematickým veřejným míněním, jak autorka zmíněného článku správně uvádí. Ti „*nad námi*“ posléze návnadou své úče-

lové manipulace tohoto veřejného mínění snadno ovládnou nás „*ty dole*“, což vede dílem k rezignaci nás, dílem k reptání, či jen hospodskému zlostí bouchání do stolu!

Zmíněný článek je zaměřen výlučně jen na důsledky morální bídy a nedefinuje příčinu, kterou je opuštění morálky, což vedeno do krajnosti, může končit až násilnou smrtí člověka! Čtenář se však nedovídá to podstatné – definici a obsahovou náplň onoho slova „morálka“, což nenalezne ani ve Slovníku ČSAV, uvádějící, že jde o „*formu společenského vědomí, týkající se názorů na lidské chování, v rozlišování dobra a zla*“, aniž by to dobro a zlo bylo jakkoliv definováno. Nebezpečnou relativizací obou těchto slov dle přání jedince úspěšně odstraní ohlednutí se zpět k více než třítisícileté biblické tradici Starého zákona. V něm na hoře Sinaj uložil Hospodin Izraeli Desatero, které je tou obsahovou náplní a zákonnou normou morálky v jednání jedince. Jeho zastřešením je příkaz „*Miluj svého bližního jako sebe samého!*“ Náhrada Desatera jen „*jakousi morálkou*“, či jeho odmítnutí může být cestou do záhuby!

Význam Desatera v historii Izraele je velmi poučný. Období, kdy Izrael se Desatera přidržoval jsou popisována pohodově, ale léta, kdy Izrael Hospodina a jeho Desatero opustil, jsou na stránkách jeho dějin psána krví! Jednotlivá přikázání Desatera lze přirovnat

k dálniční signalizaci – zpomal, zákaz odbočení, nepředjížděj atd. Kdo je respektuje, dojde do cíle, kdo je ignoruje, ten si za cíl volí krematorium! Desatero svými přikázáními „*nezabíjej, nekraď, nepodváděj, nelži*“ atd., nahradí tisíce svazků právnických knihoven. Svojí nezastupitelnou platností je náplní křesťanství, které podle komentovaného článku nelze poměřovat údajným odmítáním svobodných matek a zavedením slova „*parchant*“. Tato kritizovaná slova, vznikla ve společnosti, v níž na rozdíl od dnešní doby byla ucelená rodina samozřejmou normou a pojem „*parchant*“ bylo odsouzení hodnou hantýrkou této společnosti. Žádné církevní učení ani její písemný dokument nikdy před tím, ani potom, neodsoudil svobodnou matku a tím méně aby s tak vulgární sprostotou pojmenoval její dítě, které za svůj osud zodpovídat nemůže! Stejně tak nelze lidové rčení za socialismu „*kdo nekraď okrádá rodinu*“ připisovat na vrub oficiálního socialistického učení a tím méně marxismu!

Příjem morálního kreditu křesťanského Desatera k dálničním ukazatelům platí nejen pro řidiče dopravních prostředků, ale i pro celou lidskou společnost. Její bytí i úspěšnost ve světě jsou nezvratně podmíněny respektováním ukazatelů Desatera jak vládami pravicovými, tak i levicovými a zejména však všemi jejich občany!

H. Fadrus

JAK SE ŽIJE SENIORŮM V MALOMĚŘICÍCH A OBŘANECH

(Dokončení ze strany 1)

nové klubu v jednacím místnosti ÚMČ na Selské 66, aby si vzájemně popřáli k narozeninám, pobesedovali a vydali se za poznáním. V posledním roce spolu navštívili Novou Říši, Dačice, Slavonice, Boskovický zámek, Letovice a Třebíč.

Druhý sesterský klub se schází každou středu v 15 hodin v Obřanech na Hlaváčově ulici, aby si jeho členové společně zazpívali, zatančili, přispěli nápadem k přípravě programu příštího setkání, nebo se jen stali jeho diváky. Iniciativě se zde meze nekladou a dobrý zvuk středních obřanských zábav už přesáhl hranice MČ. Přichá-

zejí se pobavit i příznivci z jiných MČ jako třeba z Komína, Černovic nebo Bílovic. Vítání jsou všichni, kdo mají smysl pro legraci. A že jí mají místní na rozdávání, to dokázali na letošním Pochováání basy, Čarodějnické hitparádě, Vítání jara, Seniorském majálese a mnoha dalších rozverných akcích.

Městská část práci obou klubů vítá a podporuje. Poskytuje jim útočiště pro jejich setkávání, příspěvek na autobusové výlety, občerstvení na Den matek a o vánocích a také příspěvek na režijní materiál. Dnešní mladí se od seniorů mají ještě mnoho co přiučit a doufáme, že i oni se jednou zvednou od svých počítačů, sejdou se a bu-

dou se umět spolu dobře bavit.

Maloměřický a Obřanský klub důchodců jsou tůně, do kterých vyúsťují dravé řeky životů místních obyvatel. Zde člověk spolu s ostatními „*spoluplavci*“ objevuje, že klidná voda důchodového věku umožňuje průzračné nezkalené vidění mnoha věcí kolem. Na rozdíl od mladých, kteří jedou svůj životní závod dravou řekou, senioři, kteří dosáhli poklidné tůně, mohou sledovat, jak se v její nezčeřené hladině zrcadlí měsíc a hvězdy.

Starostka MČ Maloměřice a Obřany
Ing. Klára Liptáková

ZE ŽIVOTA MÍSTNÍCH KLUBŮ A POMOC SENIORŮM

Městská část Brno-střed uveřejnila ve svém květnovém Zpravodaji článek s názvem „*Ombudsman se sešel a debatoval se seniory na radnici Brno-střed*“.

Z článku vyjímáme: Ve čtvrtek 29. března připravila Městská organizace Svazu důchodců pro své členy setkání s ombudsmanem JUDr. Pavlem Varvovským.

Bylo to vůbec první setkání se seniory v jeho funkčním období a odehrálo se ve Společenském centru radnice. Veřejného ochránce práv přišel přivítat starosta městské části Brno-střed Mgr. Libor Štástka, který v úvodu setkání pozdravil také všechny přítomné. „*Velmi si vážíme přízně a podpory, které se seniorům z městské části Brno střed dostává*“ pokračovala Mgr. Alena Kudličková, předsedkyně svazu. Ombudsman po krátkém úvodu seznámil přítomné seniory s činnostmi svého úřadu i se svými pravomocemi. A dodal, že jeho úřad ročně přijme 7250 stížností.

Zpravodaj uvedl (a my přetiskujeme) i informaci o sídle ombudsmana. Sídli na Údolní 39, kancelář je otevřena každý všední den od 8 do 16 hodin. Obracet se je možné na ombudsmana i písemně, nebo elektronickou poštou...

Také informační bulletin městské části Brno-sever „Severník“ věnoval ve svém posledním čísle pozornost seniorům. V článku Zdenka Pechana se můžete dočíst, že zdejší Seniorský klub Ibsenova už při svém založení v roce 2000 se orientoval na tři hlavní směry působení: kulturní činnost především v klubovně, plavání a tělocvik. K těmto oblíbeným činnostem jsou organizovány i úterní přednášky, převážně zaměřené na poznatky z cest. Pořádají i zájezdy nebo návštěvy divadel, oslavy naroze-

nin. Že se Klub stále snaží držet krok s dobou, o tom svědčí i využívání počítačů, internetu a elektronické pošty, stejně jako to, že klubovna je vybavena na prezentaci digitálních fotografií. Zásahu na dobré práci Klubu má sedmičlenný výbor s předsedou V. Mlčochem.

V Královopolských listech jsme objevili článek „Královo Pole se umí o své seniory postarat“. Jednou z aktivit pro seniory je rozvoz obědů a to i do městských částí Řečkovice, Mokrý Hora, Medlánky, Jehnice, Ivanovice, Ořešín a Útěchov. Stačí se obrátit na odbor sociálních služeb ÚMČ, nebo se domluvit přímo v jídelně Domu s pečovatelskou službou na Ptašinského 9/11. V nabídce je i večeře. Dobrá zpráva pro zájemce je, že se zde vaří i o víkendech. Je na vás, jestli se budete stravovat v jídelně, necháte si jídlo vozit, nebo si je odnést v jídelnosičích. Cena oběda je 50 Kč a skládá se z půl litru polévky a druhého chodu. Cena rozvážky se vyměřuje z výše důchodu. Účastníci odboje, osoby, které jsou účastny rehabilitace, a osoby, které byly zařazeny v tábore nucených prací, mají dovoz zdarma.

Domov pro seniory Mikuláškově náměstí v městské části Starý Lískovec otevřel zase v červenci loňského roku Centrum denních služeb pro osoby, které ztratily schopnost sebeobsluhy. Nabízí denní pobyt, stravování, praní a žehlení prádla i hygienickou péči. O všechny činnosti se stará vyškolený personál s mnohaletou zkušeností. Je to dobrá zpráva pro všechny, kteří podobné služby potřebují.

V několika zpravodajích městských částí jsme pro vás objevili informaci

o Senior akademii, kterou pro seniory organizuje Městská policie Brno. Studijní program je orientovaný především na problematiku „*Jak se nestát obětí*“.

Další ročník zahájí 24. 9. 2012 a bude trvat 6 měsíců. Přednášky probíhají ve tříhodinových blocích a konají se každé pondělí dopoledne v centru Brna. Součástí studia jsou i odborné kurzy a exkurze.

Program je pro seniory bezplatný a je dotován statutárním městem Brnem, Jihomoravským krajem a samozřejmě i MP Brno. Do základního studijního programu Senior akademie na školní rok 2012/2013 je možno se přihlásit od 2. 5. 2012 v Poradenském centru městské policie Brno, Křenová č. 4. Přihlášky jsou přijímány do vyčerpání volných míst.

Doufáme, že se nám podařilo poskytnout vám několik dobrých informací.

Vaše redakce

POZVÁNKA na příjemné dopoledne

Místní organizace SDČR o. s. v Brně Žabovřeskách uspořádá dne **18. června 2012 od 16 hodin** v sále Rubínku, Poznaňská 10, besedu s ředitelkou Nadace zdraví pro Moravu MUDr. Danuší Spohrovou a dr. Marcelou Vandrovou, redaktorkou čs. rozhlasu Brno.

Následovat bude posezení se zpěvákem Václavem Kovářikem a harmonikou.

Srdečně zveme všechny zájemce. Za výbor m. o. SDČR předseda

Petr Kalábek

Vážnost situace si uvědomují staří i mladí a společně požadují zastavení vládních „reform“.

Foto Jozef Štofan

ASOCIÁLNÍ VÝBAVA VLÁDNÍ KOALICE

Hubert Fadrus

Vzájemná solidarita ve společnosti, v tom poučném „co nechceš aby ti jiní dělali, nečiň jim ty“, zastřešená slovem „sociálně“, je nezastupitelnou podmínkou trvalého smíru ve společnosti a tím i její úspěšné existence. V kategorii lidského dobra – zdraví, svoboda, humanita, vzdělání atd., je tou „košili, která každému občanu je bližší než kabát“! Nestačí však ono „sociálně“ proklamačně včlenit do programu vládnutí v daném státě, ale je nezbytné je v praxi realizovat! Často bývá však jen licoměrnou návnadou předvolebních příslibů, obdobně jak to smýšlel Jeníček, který v parku na lavičce vyznává lásku své milované Mařence slovy „*má drahá – není na světě nikoho, kdo by Ti mohl splnit vše to, co já Ti mohu slíbit!*“

Ono „sociálně“ v pojetí marxisticky smýšlejících politiků, bylo však zneužito účelovým zakomponováním do pojmu „socialismus“. Ten však žádná vláda ve světě nezrealizovala v duchu oné vzájemné sociální solidarity, takže nikdo vlastně neví, co to ten „socialismus“ je. Není to však nic divného, neboť kolik je ve světě vládních systémů, v nichž vlády uskutečňují to, čím se deklarují? Říkává se, že „*vše je v lidech*“ a protože je v mnohých z nich i to, co tam nepatří (*viz příspěvek „Morální bída“*), zůstává otázkou, kolik politiků ve vládách světa – naši nevyjímaje, slouží občanům a kolik se jich tam snaží sloužit jen sobě!

Ani tam, kde ona kamufláž „socialismus“ se prosadila násilím, se neuskutečnilo to, čím ono násilí se zaštiťovalo. V samotném někdejším Sovětském svazu – kolébce „socialismu“, se dnes namísto jeho zrození objevil kontrast, a v něm dolaroví multimiliardáři, skupující lázeňská místa v Portugalsku i Španělsku, u nás v Karlových Varech nevyjímaje. Oproti tomu v někdejší sovětské Moldávii nezaměstnanost přesa-

huje 95%! Kde jsou ty biblické časy prvokřesťanské, kdy první křesťané skládali své výdělky a majetky k nohám apoštolů, kteří je rozdělovali podle potřeb všech!

Ve všem je však nutno rozlišovat! Po právu dnes odsuzujeme deformace socialismu našeho předlistopadového období, neuvědomujíc si však to, že s velkou pravděpodobností bude generace po nás hovořit o nás jako o společnosti „*zlodějů zaprodavších většinu majetku do zahraničí a ve zbývajícím korupčně rozkradli co se dalo, takže nám zbyly oči jen pro pláč!*“! Že naopak ono „sociálně“ lze v dobrém úmyslu ve vládnutí uplatnit, dokladuje obdivuhodný rozkvět válkou zničeného Německa, což Adenauer, Schuman a DeGasperi dokázali svým programem „*sociálně tržního hospodářství*“. Obdobný model u nás někdejší ministr financí V. Klaus odmítl slovy, že na přívlastek „sociální“ neslyší, neboť prý neviditelná ruka trhu vyřeší vše! Opravdu se nemýlil, neboť „*neviditelná ruka trhu*“ korupčně rozkrádá kde co, vskutku zcela neviditelně!

Způsob úhrady takto úspěšně rozkradeného totálně přeměňuje ono „sociál-

no“ na jeho pravý opak „*asociálně*“ v oné „*výbavě naší vládní koalice*“. Na rozdíl od těch, kteří se oním korupčním rozkrádáním obohatili, musí to rozkradené všemi reformními škrtky uhradit řadoví občané, kteří se o tom dovídali do-datečně „*post festum*“ až z médií! Nebo je snad znám nějaký Franta Vencálek z Horní Dolní – např. invalida, důchodce, nezaměstnaný, samoživitelka s dětmi, poctivě pracující občan, atd., kteří by se na tom rozkrádání podíleli?

Pokud by se naši vládě měly věřit (nevěrohodně) proklamované, údajně dobré úmysly, pak po uznaném vzoru p. kardinála Vlka, navrhuji, aby ze sociálního ohledu rozložení úhrad církevních restitucí do více let, nechť naše vláda obdobně tak naloží s těmi škrtky, zruší další důchodové pilíře, jímž hrozí budoucnost kampeliček, zavede majetková přiznání jako nejúčinnější zásah proti korupci, nekrátí sociální dávky postiženým, vrátí více než 60 miliard Kč, které z důchodového fondu si nenávratně „*vypůjčily*“ minulé vlády, zruší finanční spoluúčast pacientů na jejich léčbě, napraví s výsměchem odsouzení hodnou devalorizaci důchodů atd., atd.

Ukaž, že jsi člověk a pak to funguje

Před krátkou dobou jsem se vrátila z dlouhodobého léčení v tišnovské nemocnici, kde jsem skončila po smrti svého manžela.

V poslední době jsem tak měla možnost vidět různé přístupy i péči zdravotních pracovníků. Mají opravdu náročnou práci. Proto mne zaujala situace nemocnice Tišnov.

Historie nemocnice sahá do roku 1895, kdy dne 28. března byl Tišnov prohlášen za klimatické místo se studenými lázněmi. Toto spolu s maleb-

nou krajinou, blízkostí města Brna a za výrazné pomoci města Tišnova, umožnilo na jaře roku 1899 MUDr. Františku Kuthanovi postavit na severozápadním úpatí lesa Klucanina sanatorium a vodoléčebný ústav. První budovu navrhl v historickém slohu brněnský architekt Karel Hugo Kepka a byla postavena za pouhý jeden rok. Již v roce 1900 byl tento ústav vysvěcen biskupem Dr. Fr. S. Bauerem, který výrazně ovlivnil rozvoj města a pomohl při jeho propagaci. Po celou dobu MUDr. Kuthan sanatorium postupně rozšiřoval a modernizoval. V sanatoriu byly léčeny choroby nervové, vnitřní i výměny látkové. Léčilo se zde mnoho významných osobností, mezi nimi např. skladatel Leoš Janáček.

Po skončení II. světové války, v květnu roku 1948 bylo sanatorium dáno pod národní správu Svazu nemocenských pojištěných v Praze a v roce 1957 bylo přeměněno na nemocnici poskytující péči v oboru interna, neurologie a pohybová terapie. Po listopadu 1989 byl majetek rodině

Ilustrační foto archiv.

(Dokončení na straně 7)

Já vím, asi si odpovíte, že jen blázen si může přát tuto chorobu. Je to nemoc, která ničí postupně nemocného i celé jeho okolí. Člověk zapomíná, kdo je a kým byl, nepoznává svoje vlastní děti, ani si nevzpomíná na svoje mládí.

Přesto mnoho z nás si na pána, který tuto chorobu popsal, často stěžujeme. „Kam nám zase ukryl brýle, schoval klíče?“ Viníme jej z toho, že si těžce vzpomínáme na to, co jsme jedli včera k večeři, nebo kdy jsme objednáni k lékaři. Budme rádi. Není to ona popsaná choroba, jen naše stařecká roztěkanost, „únava materiálu“ našeho těla. Jak svého času říkával známý herec Miloš Kopecký: „To není skleróza, to je jen přetížený informační systém“. A budme rádi, že si často nevzpomeneme, že jsme jedli párky, vejce, maso..., o kterém nám právě v televizi říkají odkud je dovezené a jak jeho kvalita nás ohrožuje na zdraví.

Berme tento typ zapomnětlivosti jako milosrdnost, protože bychom se nemohli dotknout hovězího masa, abychom nedostali nemoc šílených krav, nemohli jíst vejce, kuřata, vlastně nic. Berme to, že si ještě můžeme koupit ty nejlevnější párky, i když neobsahují maso, ale alespoň tak chutnají. Že zelenina a ovoce sice zdravě vypadá, ale jestli je také zdravá pro nás, to se dovíme vždy až po dlouhé době naší konzumace. Ti bohatší si mohou kupovat Bio potraviny, ale kdoví co v tom za „sajrajt“ mají také. Věřte, že jim nezávidím, protože já věřila jen našim potravinám, které byly bez výjimky kontrolovány dřív, než šly k zákazníkům. Dnešní kontroly jsou pouze výběrové a nahodilé, kvalita u všeho zboží se zaručit nedá. Jak víme, ani obalům nelze věřit, když máslo připomíná jen vzdáleně to, co jsme konzumovali v mládí. Mléko můžeme konzumovat i půl roku, no „nekupte to“. A tak nakupuji jako seniorka to nejlevnější. Stejně musím.

Stáří má však také jednu výhodu. Vrací se nám hluboce uložené a životními peripetiemi překryté vzpomínky na dětství a mládí. Je to jev normální a lékaři dobře vědí proč nám mozek umožňuje ještě jednou nahlédnout do

minulosti. A tak se nám vybavují vzpomínky nejen na naše první lásky, učitele a spolužáky, na rodiče a sourozence, ale i na události méně radostné, spojené s válkou a dobou poválečnou, na práci kterou jsme vykonávali, na spolupracovníky apod. Často proto při sledování televizních nebo rozhlasových pořadů žaseme, jak tu dobu ve které jsme „My“ žili, znají lépe mladí redaktoři, režiséři, tvůrci filmů. Nevěříme vlastnímu sluchu, nevěříme vlastním očím co se o „našem“ životě dovídáme. Děti chodí ze školy a vědí to lépe než my.

Jak řekla jedna dívenka své babičce: „Prosím Tě, babi, vždyť jste nic neměli a nic jste nesměli“. Ani odpovědi nevěřila, když „babi“ jí odpověděla: „A odkdy máme ten byt, garáž, zahradu, chatu? Chodili jsme do divadla, jezdili na rekreaci, normálně a hlavně klidně žili. Věř, že ty tak lehce k těmto věcem nepřijdeš. My měli zajištěnou práci, víš.“

KDO NÁM PŘEJE ALZHEIMERA?

A tak, kdo si přeje pro nás Alzheimera? No přeje Ti, kteří potřebují vymývat našim dětem mozky. Nemohou se dočkat, až všichni vymřeme, aby mohli mladým lidem předkládat takové filmy, jakým je např. Habermannův mlýn. Co na tom, že pravda v tomto filmu dostala na frak. Co na tom, že autoři předlohy a tvůrci filmu se hájí tvůrčí svobodou, ale zároveň děj zařazují do konkrétního místa vesnice Bludov, kde byl opravdu po válce zabit německý mlýnář Habermann, podle historie ovšem opilým Čechem, holičem, který s ním prohrával v kartách. Ostatní je lež a hrubé překroucení poválečných skutečností s cílem, aby si mládež uvědomila, že v bývalých Sudetech byli Češi ti špatní, Němci byli ti hodní a chtěli pro svoje sousedy jen to nejlepší. A ti je po válce jen zabíjeli, sadisticky mučili, okrádali a švali je jako zvěř. Z filmu se mladí nedovědí nic o tom, kolik lidí bylo ze Sudet vystěhováno, kolik tam bylo zabito lidí, jaká byla skutečnost.

A já se ptám: „Komu to slouží?“ Není to náhodou příprava návratu sudetských Němců do našeho pohraničí? A říká: „Ještě jsme všichni nevymřeli a víme jak to bylo.“ A tak bychom ještě hodně našich vzpomínek mohli zanechat potomkům. Napište nám své vzpomínky ze života. Otiskneme je.

Ukaž, že jsi člověk...

(Dokončení ze strany 6)

MUDr. Kuthana navrácen a k uctění jeho památky umístěna na budovu pamětní deska. Na sklonku roku 2000 byla budova odkoupena do vlastnictví státu a do nového tisíciletí tak vstoupila s touhou stát se opět dominantou města i celého jihomoravského kraje a místem na které budou pacienti v dobrém vzpomínat.

Budova nemocnice se nachází ve vilové čtvrti a patří mezi státem chráněné památky. Její součástí je rovněž rozsáhlý a udržovaný park s mnoha originálními stromy a keři. Je tu také pěkně zrekonstruovaná kaplička, která je využívána ke svatebním obřadům, kterého jsem byla i svědkem.

Nemocnice Tišnov je od února 2010 držitelkou certifikátu managementu kvality a jakosti dle norem

9001:2009 zavedení systému v ústavní péči a činnosti související se zdravotní péčí. Proto je velice smutnou a tristní skutečností, že v celé po-revoluční době je snaha většiny politických činitelů tuto nemocnici zlikvidovat. Když se to nepodařilo, tak nastupuje alespoň diskriminace ze strany zdravotní pojišťovny, kdy za stejnou péči dostává pouze 98 % finančních prostředků než fakultní nemocnice.

Všichni pracovníci nemocnice se snaží opravdu lidským a individuálním přístupem vytvořit prostředí na půli cesty mezi vysoce specializovaným zařízením a domácím prostředím, což se úspěšně daří. Působí zde také lékařská služba první pomoci, jednotka intenzivní péče, oddělení LDN a následná rehabilitace. Příklad-

ný přístup všech lékařů i zdravotního personálu působí dobře na psychiku a tak pomáhá i léčit.

Nemocnice pochopitelně prošla řadou rekonstrukcí, jak stavebních, tak i obměnou přístrojové techniky. Lékaři i zdravotníci se neustále vzdělávají. Nemocnice si zajišťuje většinu služeb tj. údržbu, dopravu, kuchyni a další sama. Zabraňuje tak úniku financí zadáváním různým firmám.

Na závěr chci podotknout, že je nezodpovědné a odsouzeníhodné tuto nemocnici stále šikanovat. Aby nad ní nevisel neustále „Damoklův meč“ zrušení zasahoval i hejtman Hašek, který se zasazoval za záchranu tří nemocnic Jihomoravského kraje, včetně Tišnova.

**Libuše Gottwaldová,
místopředsedkyně SD ČR Brno**

Výcházka v květnu 2012 - Líšeň, Růženin lom.

Foto p. Nováková

VYCHÁZKY V MĚSÍCÍCH ČERVENCI A SRPNU 2012

* každé pondělí * odjezd před 9. hodinou *

2. 7. Tramvaj č. 1 – směr Bystrc – zastávka „Přístaviště“ – Rakovec – „Údolí klidu“ – spáleniště – Přístaviště.
9. 7. Řečkovice – konečná tramvaje č. 1 – kolem kasáren – „Baba“ – Pod Chocholou – Ivanovice.
16. 7. Židenice-Stará osada – autobus č. 55 – Mariánské údolí – Muchova bouda a zpět.
23. 7. Mendlovo náměstí – autobus č. 52 směr Žebětín, výstup na zastávce „Ruda“ – Rakovec – Přístaviště. Odjezd 8,⁴⁰ hod.
30. 7. Mendlovo náměstí – autobus č. 52, výstup „Kohoutovice“ – hájenka – „Hobrtanky“ – u obrázku vlevo – Jundrov. Odjezd 8,⁴⁰ hod.
6. 8. Židenice-Stará osada, autobus č. 45 – Velká Klajdovka – nová lesní cesta „Šumbera“ – Maloměřice.
13. 8. Královo Pole – nádr., autobus č. 43 – výstup „Útěchov“ – rozcestí – studánka – Ořešín. Odjezd 8,³⁵ hod.
20. 8. Židenice-Stará osada, autobus č. 58 – konečná – kolem hřbitova – Mariánské údolí.
27. 8. Mendlovo náměstí, autobus č. 52 – výstup „Kohoutovice – hájenka „do obory – pomník „Sovětského letce“ – divočáci – Údolí oddechu – kame-nolom. Odjezd 8,⁴⁰ hod.

Zájezdy – změna!

Plánovaný zájezd do Šternberka se v červnu neuskutečnil z organizačních důvodů a překládá se na středu 5. září t.r.

Program zůstává stejný: Návštěva zámku ve Šternberku, muzea „časostroji“ ve Šternberku, Halouzkovy řezbářské Galerie pod širým nebem v Jiříkově a arboretu v Bílé Lhotě. Cena zájezdu zůstává 350 Kč. Je ještě dostatek volných míst. Přihlášky každé pondělí na Běhounské 17, od 9 do 12 hodin.

Zájemci, kteří si zaplatili červnový zájezd, si mohou v této době vyzvednout peníze, nebo je převést na zájezd zářijový. Převod na podzimní zájezd je možno potvrdit i telefonicky. Omlouváme se všem za změnu a těšíme se na další setkání.

Ing. Milena Leichmanová

Informace ze sociální oblasti

V souvislosti se sociální reformou došlo od 1. 1. 2012 ke změnám kompetencí při vyřizování sociálních dávek, poradenství a sociální práci. Veškeré sociální dávky v současné době vyřizuje Úřad práce:

- pro nezaměstnané v hmotné nouzi sídlí na adrese Šumavská 33A,
- pro zdravotně postižené sídlí na adrese Mojžírovo náměstí 10

Pokud potřebujete poradenství a pomoc při řešení obtížných sociálních situací, případně pomoc při vyřizování dávek, máte možnost se obrátit na Magistrát města Brna, odbor sociální péče, Koliště 19.

Za tímto účelem byly zřízeny nové referáty – pomoc rodinám s dětmi, seniorům, zdravotně postiženým a dalším občanům v obtížných sociálních situacích. Sociální pracovnice Vás mohou navštívit přímo ve Vašem bydlišti a poskytnou potřebné poradenství, pomoc při zajištění různých služeb, nebo zprostředkování vyřízení žádosti o různé sociální dávky.

Kontakty:

542 173 820,

542 173 830 - socioinfocentrum.

Kontakty na referát pro osoby se zdravotním postižením:

Mikulášková Milada 542 173 718

Pučová Marie 542 173 715

Olivová Eva 542 173 746

Kohoutovice - Dub Troják, oblíbené místo našich vycházek.

Foto p. Nováková

Brněnský SENIOR - noviny MV Svazu důchodců ČR v Brně a Jihomoravské krajské rady seniorů.

Adresa vydavatele a redakce, předplatné: Svaz důchodců ČR Jihomoravský kraj - městská organizace Brno, Běhounská 17, 602 00 Brno. Tel./fax: 545 575 257 • svaz.duchodcu.brno@seznam.cz • www.duchodci.brno.cz • IČO 69706824 • Editor RNDr. Hubert Fadrus, CSc., dále tvoří redakční radu Mgr. Alena Kudličková, František Špaček, Jiřina Satoriová, Jan Klimeš, PaedDr. Anna Štofánová, Libuše Gottwaldová, Ing. Milena Leichmanová. • Redakční uzávěrka 28. 5. 2012, vyšlo 6. 6. 2012 • Za obsah zveřejněných materiálů odpovídá autor. • Nevyžádané rukopisy se nevracejí. • Reg. číslo MK ČR E 12164 • Tisk: Moravia Perex, spol. s r. o., Trnkova 111; tel.: 544 234 333; e-mail: info@moraviaperex.cz

**Další číslo vyjde
v srpnu 2012**